

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

6229
No. २६७ ख
Title बृहत्संहिताः
Author बृहत्संहिताः
Extent २ पत्राणि Age स. १६२८
Subject धर्मशास्त्र

स्य
२

उं श्रीगणेशाय नमः दद्यात् शतं कृत्वा समाप्तं वरदक्षिणः भगवन्मदायुषाः श्रेष्ठः समस्तं दुःखस्य निः १ भगवन्केन द
नेतर्त्तगतेः सुखमेधते यदद्वयं मदायुषं चेतुःमेव हि मदायुषः २ एवमिदं चोक्तो हो देव देवपुरोहितः वाचस्पतिर्मादा प्रा
तो वदस्यति कृत्वा च ३ हि राय दानं गोदानं भूमिदानं च वासव एतत् प्रयत्नमानसं सर्वपापैः प्रमुच्यते ४ सुवर्णं राज
नं वसुमणो रत्नं च वासव सर्वमननं वदत वसुधा यः प्रयच्छति ५ फालं कुर्यात् मदीयं त्वा सर्वो जांसस्य मालिनीं यावत्सय
कृताः ६ लोकोत्सा बन्धुर्गमदीयते ७ योक्ति चित् कुरुते पापं पुरुषो वति कर्षिताः अपि गोचर्ममात्रं लभ्यते मिदानेन शुद्ध
ति ८ दशाहमेतदं न त्रिंशददानीं वर्तते दशताये व विस्तरा एव गोचर्म लक्षणं ९ सव्यगो सहस्रेत यत्र तिष्ठत्यत रिय
बालवत्ता प्रसूता नाना दोचर्म १० निस्सृजते ११ विप्राय दद्यात् सुगुणां तेषां यत्नयो मिपुत्राय चित्तिं द्रियाय यावत्सही
नियति मागं रत्नां तावत्फलं तस्य भवेत्ततः १२ यथा सुवर्णं तैः शत्रून् तैलं विदुः प्रसवेति एवं भूमि कृतं दानं सस्ये
समो प्ररोहति १३ यथा बीजा निरोदं नि प्रकीर्णं नि महीतले एवं कामाः प्ररोहति भूमि दानं समन्विताः १४ ऊनदः सु
खिनो नितं वस्त्रं दौ रूपवान् भवेत् स नरः सर्वतो भूयाद्यो दानं निबन्धनं १५ यथा गोभरते वस्त्रं दीपं स नरः सती
रिणी एवं दत्ता सदस्वादा भूमिर्भूरनिभू मिदं १६ शंखं मद्रासनं च त्रयं वयस्य वरवारणाः भूमि दानं स्वर्गं याति
फलं स्वर्गः पुरंदर १७ आदिन्यो वरुणो विष्णुर्वसु सोमो द्युतः शानः श्रुतवालि शुभं भगवान् भिन्नं दंति भूमिदं १८ जी
स्फोटयंति पितरो वर्णयंति पितामहाः भूमि दाना कुले जातः सन्स्वात्ता भविष्यति १९ त्रीणां दुरनिदानां तिगा
वः पृथ्वी सुरसुती दुर्गं वितारयंती ता वाहदोहनधारणे २० प्रावृता वस्त्रं दायं तिनगां याति द्वा वस्त्रं दायं न
प्रायां त्य मद्राजारः सुधिना यां त्य न नदाः २१ कां दंति पितरः सुर्व नरका दुषे भीरवः गया यास्यति यः पुत्रः स न
स्वात्ता भविष्यति २२ एष व्यावहवः पुत्राय द्योको विगमां ब्रजेत् पुत्रे त चाश्वमेधेन नीलं वा वयस्य नृजेत् २३ लो
हितो यस्तु वरुणं पुष्टो गेयस्तु पादुरः श्वेतः खरु विष्णुणा भ्यां स नीलो वयस्य नृजेत् २४ नीलः पादुरः लोहितो लोकाय सुदु
रते नृपः यद्विषयं सहस्राणि पितरस्तेन तर्पिताः २५ पञ्च भृंग गतं यं कं कूलं तिष्ठति चोदुतं पितरस्तस्य चो

२६
२७
२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

बहस्य

२

आसीद्वाजोदिलीयस्य नृगस्य नृस्य अन्वेषां वा नरेन्द्राणां पुनरन्यान् नृगान् २५ बह्विर्बहुधा दत्ता राजभिः
सगरादिभिः यस्यायस्य यदा भूमिस्तस्य तस्य तदा फलं २६ यस्य ब्रह्म इन्द्रादीनां वा यो यो नित्ययाजकः गवां शतम्
हस्त्राणां हव्यां दत्तस्य दत्तं २७ सदा तं यत्तां वा यो दत्तं च वेसुधराश्वविद्यानां कृमिर्हन्ता पितृभिः सह यजते २८
यदिर्वयस्य दत्तस्य गिरिगुणैर्निभमिदः आद्रे प्राचातु मन्ता च न मे व न रं कं व्रजेत् २९ भूमिदो भूमिस्तु च
नायं पुण्यपापयोः हत्वा धोव्यवर्तिवेतया वदभस्तस्युव ३० प्रपश्यन् प्रपश्यन् वरं भूतैर्घमवीर्यैः
नाशुगावः तेषामनेन फलमप्युवीजयः कांचनं गां च मही च दद्यात् ३१ मियः प्रतिगृह्णानि यश्च भूमिं प्रपश्ये
नि ३२ भो तो पुण्य कर्माणि त्रियन्तं सुगंगामिनी ३२ अन्यायेन कृता भूमिर्नैरपहारिता हरन्तो हारयन्तश्च
न्यने सप्तमं कुले ३३ हरन्तो हारयन्तं यो मंद बुद्धिस्तमो वनः सुबद्धो वा फलैः पाशैः सिर्यग्यो निष्प्रायते ३४ अ
शुभिः पतिर्नैस्तेषां दीना नाम च कीर्तनं ब्राह्मणस्य हनेनैत्रे हनेन त्रिपुरसंकुले ३५ बावीकूप सहस्रेण भूमि
धर्शनेन च गवां कोटिप्रदानेन भूमिर्हन्ता निविशुद्धि ३६ कुजं दत्तं तयो धीनं यत्किंचिद्भूमिं स चित्तं अर्द्धं गत
स्य सीमायाद्दरणेन प्रनश्यति ३७ गोवीथीं ग्रामवीथीं च शमशानं मार्गमेव च संवीक्ष्य नृकं या निषावदाभन
संस्तवं ३८ पंचकन्यान्ते हं निदं शदं तिगवान्ते शतमप्यनृते हं ति सहस्रपुरुषान्ते ३९ हं ति जातान्ता
तां शुद्धिं गार्थं न तं वदेत् सर्वं भूम्यन्ते हं ति मास भूम्यन्ते वद ४० ब्रह्मस्ते मारुतिं कुर्यात्प्राणिः कंष्ट्रान्ते
रधि अग्निदग्धाः प्ररोहं ति ब्रह्मदग्धो नरो हति ४१ अग्निदग्धाः प्ररोहं ति हयं दग्धास्तथैव च राजदंष्ट्रान्ता
श्वेव ब्रह्मशापदत्ता हताः ४२ ब्रह्मस्ते नृपुष्या त्रिषाधना त्रिषां वने संग्रामकाले सीदं ति सिक्ता सेतवामप्या ४३
जातिपाथि नमा कश्चिदनेयधमे मेव जं ब्रह्मस्ते मानसं कुर्याद्विषमे वहता हलं ४४ न विषं विषमिन्ता
हं ब्रह्मस्ते विषमचने विषमे काकि नं हं ति ब्रह्मस्ते पुत्रपौत्रकं ४५ लोहचूर्णं शमचूर्णं चिचं च जयेत्

राम

ब्रह्मस्वन्निष्ठलोकेषु प्रमान्नजरविष्यति ४६ ब्रह्मस्वेतननुयत्सोरथं देवस्ते ननु यानि तः तद्वन्नंकलानाशाय
भयत्यात्मविनाशकं ४७ ब्रह्मस्वन्निष्ठलोकाश्च द्विरुत्पन्नयदु नगुरुमित्र द्विरणंच स्वर्गस्थमपि विधीयेत्
आदिमायकुलीनाय दुरितसाधनवासे स हृद्यविनीताय सर्वसत्यहिताय च ४८ वेदाभ्यासस्तपो
ज्ञानभिक्षयाणाचसंपन्नः ईदृशा यस्य सुरप्रिय यद्देहित दक्षय ५० आमयात्रेययान्यस्वहीर दधिघृतं
मधु घित शेषे त्याज्योर्वल्गामया पात्रे वित्तपति ५१ एवं गावो द्विरणंच वसु मम्ब मही तले विद्रुन प्रतिगृह्य
नो भस्मीभव निष्काम बन् ५२ यस्य दागं बवं कुर्यात् पुराणं वा पिबानयेत् सुसर्वं कले मुद्रन्य स्वर्गलो
के महीयते ५३ बाकी कुपेत दागा नि उपा न प्रभाति च दुनः संस्कार के तोरो लभंते मोक्ति कं फले ५४
निदाघकाले पा नीयं यस्य निष्पत्ति वा स व सहर्ग विषमं कुरु न कदाचि दबा पुयात् ५५ एका
दंत स्थितं तोयं पृथिव्या राजसत्तम कुलानि तारयेत् तस्य सप्त पराण्यपि ५६ दीया लोक प्रदाने
न वपुषो सम्भवेत्तरः प्रौढणीय प्रदाने न स्मृति मेधांच विंदते ५७ कल्याण यातकं कर्मयोद्धा दसंधिने
ब्राह्मणेण विशेखेण न स पापेन लिप्यते ५८ भूमिर्गावस्तथा दाराः प्रसह्य हीयते यदा न ति वेदयते न
सु न माहुर्वस्तु यातकं ५९ उपस्थिते विवाहे च य से च वा स व मोहाच्चरति विद्युयः समतो जायते कृमिः ६०
धनं कलानि दानेन जीवितं जीवरक्षणार्हं यमैश्वर्य मार्गेभ्य मही साफलमुच्यते ६१ फलं मूलाशाना
राज्यं स्वर्गः सत्येन लभ्यते प्रायोपवेशना राज्ञं सर्वत्र सुखमुच्यते ६२ शराद्यः शराद्यः शक्रदीक्षाया ज
हगमिचेरणसनः नित्यं वीर्य एवाजातो वायं पोत्वा क्रतु लभेत् ६३ नित्यस्याधी भवेत् क्षणस्था वेद समाप्तिः समं
साध्यते तोरा ज्ञं नाक पृथ मन आत्मके ६४ अग्नि प्रवेश नियतं ब्रह्मलोके महीयते रसानां प्रति संहारे पृथुत्रां शुवि

बृहस्प

२

नाकं चिरं च वसते उपवासं च यो भवेत् स ततः चैकशायी च स तु मे दीप्तिं तां गतिं ६६ वीरासु न वीरशायं वीरस्या
नमुपासते अतोता सस्य लोकाः सः सर्वकामगता लुप्या ६७ उपवासं च दीप्तौ च अभिषेकं च वासव कृत्या
द्वादशवर्षाणि वीरस्तानादि शिष्यते ६८ यावन् चरन्ते धर्मस्वर्गलोकं महीषते बृहस्पतिमन्ते पुण्या
वेपथं तिष्ठि जानयः ६९ तेष्वां चत्वारि बहून्ते आयुर्विद्याय शोबले ७० इति बृहस्पतिप्रणीतं धर्मशास्त्रं
समाप्तम् ॥ संवत् १९२८ भाद्रपद १० ३० लिखितं कृपागोरी स्वपठनार्थं हीरानंद ॥
उमापतये नमः उमाकात्यायनीगौरी इत्यमरः २

ने १५॥